

Izstāde "KURMIS ALĀ".

Izstāde "KURMIS ALĀ" tā aplūkojama kā aptuvenās mākslas izstādei paralēla akcija, kurā izgaismoti daži citi ar aptuvenību saistītie aspekti.

Izpemot vienu vai dažas šauras sfēras, kas saistītas ar šodienas cilvēka specializāciju, par pārējo pasauli mums veidojas visai aptuveni priekšstakti. Šados ga dijumos cilvēki mēdz teikt: viņš(viņa) nu gan ir ieracies(ierakusies) kā KURMIS ALĀ.

Dzīve pilsētās līdz aptuveniem nereducējusi mūsu priekšstatus par dabu. Mēs diezgan droši varam apgalvot, ka KURMIS dzīvo ALĀ bet ko vēl?

Ikviens būs kaut ko dzirdējis par Pavlova supiem - viņi automātiski reagēja uz automātiski izraisītiem stimuliem. No ta izrietēja secinājums, ka visi supi un arī citi zīdītāji isturēšanās ir tikpat mehāniski. Bet vai mēs varam būt pārliecināti, ka, nodarbojoties ar savām ikdienas rūpēm, uz apkārtējās vides norisēm nereagējam tikpat automātiski?

Ja Pavlovam suns kļuva slavens un zināms visā pasaulei, tad to nevar teikt par Šrēdingera kakī. Lai saprastu šī kakā uzvedību, vispirms ir jāsaprot austriešu fizika Ervīna Šrēdingera atklātie kvantu mehānikas vienādojumi, no kuriem, starp citu, izriet, ka kāda dzīva būtne, objekts vai parādība reizē ir un nav. Šrēdingera kakis vienlaicīgi ir dzīvs un miris. Arī KURMIS ALĀ reizē ir gan ilūzija, gan realitāte. Pēc vārmja rakumiem var spriest, ka viņš patiešām šeit ir bijis, bet tā kā viņš nav redzams, tad viņš ir vair nu alā, vai arī

Ja pasaule būtu tikai Pavlova supi, tā kļūtu pārāk racionāla un vienveidīga. Tāpēc nebaidīsimies palūkoties citā perspektivē- varbūt, ka iereudzīsim Šrēdingera kakī. Ja Jūs pieņemiet šīs duālistiskās spēl (vai nopietnības) noteikumus, pamēģiniet ar lāzera- kvantu generātora

pastāv

palīdzību nokert kņumīšķit KURMI ALĀ- varbūt, aptuvena
varbūtība, ka izdosies.